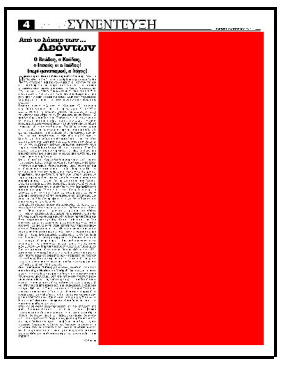

Εμπρός
www.emprosnet.gr

Είδος: Εφημερίδα / Κύρια / Περιφερειακή / Ημερήσια / Ν. Λέσβου
Ημερομηνία: Σάββατο, 20-10-2012
Σελίδα: 4,5,23 (1 από 3)
Μέγεθος: 1767 cm ²
Μέση κυκλοφορία: Μη διαθέσιμη
Επικοινωνία εντύπου: 22510 41619

Λέξη κλειδί: ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΙΑ

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΑΝΤΩΝΕΛΛΗ, πρόεδρος του Οργανισμού Κοινωνικής Προστασίας και Αλληλεγγύης Λέσβου, μιλά στο «Ε»

Με έκδηλο το πάθος, αυτό που δημιουργεί η ενεργή απασχόληση, συνάμα με την αγωνία για το πώς θα αντιμετωπιστούν τεράστια ζητήματα, και μάλιστα αυτά που σχετίζονται με τους ανθρώπους και τα προβλήματά τους, η Αναστασία Αντωνέλλη μιλά στη συνέντευξη που μας παραχώρησε για ό,τι χειρίζεται ως πρόεδρος του νομικού προσώπου Κοινωνικής Προστασίας και Αλληλεγγύης.

Η δημοτική σύμβουλος απ' τα Βασιλικά προέρχεται από οικογένεια με πολιτική παράδοση, αν και η ίδια για πρώτη φορά εκτέθηκε ως υποψήφια στις δημοτικές εκλογές τού 2010, πετυχαίνοντας να έρθει πρώτη σε ψήφους γυναίκα απ' την παράταξη της πλειοψηφίας.

Χείμαρρος, η κ. Αντωνέλλη, αναφέρεται στις πάμπολλες δράσεις που υλοποιεί ο Οργανισμός, στα προβλήματα που δημιουργεί και στα χτυπήματα που δίνει το κράτος, σημειώνοντας ότι οι κυβερνώντες έχουν μετατρέψει τους δήμους σε σάκους τού μποξ απέναντι στο θυμό των πολιτών. Η αισιόδοξη στάση της απέναντι στη μιζέρια αναδεικνύεται απ' την ελπίδα που εκφράζει ότι η αυτοδιοίκηση οφείλει να προσπαθεί και να παλεύει για να βελτιώσει τη ζωή των δημοτών. Κι αυτό δηλώνει λέγοντας πως συνεχίζει την προσπάθεια: «Μου είναι αδιανόητο να κάτσουμε με σταυρωμένα χέρια».

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ στη
ΜΑΡΙΝΑ ΠΟΛΛΑΤΟΥ

Σε περίοδο κρίσης, ένας οργανισμός όπως το νομικό πρόσωπο στο οποίο είστε πρόεδρος, νιώθετε πως οφείλει να σηκώσει μεγαλύτερο βάρος για να απαλύνει τον πόνο των δημοτών;

«Το θέμα δεν είναι τι νιώθει κανείς, αλλά το τι μπορεί. Δυστυχώς, ακριβώς λόγω της οικονομικής κρίσης, το νομικό πρόσωπο Κοινωνικής Προστασίας και Αλληλεγγύης είναι ένα απ' τα θύματά της. Αν λοιπόν νιώθω ότι θέλω να είμαστε περισσότερο κοντά στους δημότες, αυτό δε σημαίνει ότι τούτο μπορεί να είναι και εφικτό. Γιατί, για κάθε ενέργεια, χρειάζονται και χρήματα, και διοικητική υποδομή. Όταν λοιπόν σου λείπουν τα βασικά συστατικά μιας πράξης, ουσιαστικά όποια βούληση και αν έχεις, όσο δυνατή και αν είναι αυτή, καταδικάζεται σε ονειροφαντασία.

Εμείς όμως, παρ' ότι είναι αυτή η πραγματικότητα που αναφέρω - ως γνωστόν η υποχρηματοδότηση του κράτους και τα κληρονομημένα χρέη έχουν οδηγήσει τον Οργανισμό μας σε ασφυξία -, παρ' όλα αυτά, αξιοποιούμε κάθε δυνατότητα, είτε μέσω κοινοτικών προγραμμάτων είτε μέσω της εθελοντικής προσφοράς και των χορηγιών, με αποτέλεσμα τελικά να επιτελούμε έργο "Κοινωνικής Αντιδημαρχίας" και όχι απλά ενός νομικού προσώπου. Ως εκ τούτου, λοιπόν, μια σειρά από πρωτοποριακές δράσεις μας ανακουφίζουν και συμπαρίστανται σ' αυτό που αποκαλείτε πόνο των δημοτών, χωρίς βεβαίως αυτό να σημαίνει ότι συμβιβαζόμαστε με το "τώρα" και με ό,τι έχουμε κάνει, και που είναι αρκετά. Συνεχίζουμε καθημερινά να προσπαθούμε.»

Υπάρχουν κάποια τέτοια ενδεικτικά παραδείγματα να μας αναφέρετε;

«Φυσικά, θυμίζω τη λειτουργία του Ιατροκοινωνικού Κέντρου, με παροχή πρωτοβάθμιων υπηρεσιών υγείας και φαρμακευτικού υλικού σε άπορους και ανασφάλιστους συνδημότες μας, εδώ και ένα χρόνο περίπου. Ακόμη, την πραγματοποίηση λιπιδαιμικού ελέγχου σε 98 συνδημότες μας στο Μόλυβο, τη σπιρομέτρηση σε 127 ανθρώπους στην Καλλονή, τη διεξαγωγή προληπτικών εξετάσεων για τον καρκίνο του μαστού με εξέταση από ογκολόγο και την πραγματοποίηση 300 περίπου ψηφιοποιημένων μαστογραφιών σε ισάριθμες συμπολίτισσές μας σε συνεργασία με την Αντικαρκινική Εταιρεία, την ενημερωτική συνάντηση για το AIDS.

Επίσης, θυμίζω τη συμμετοχή μας στο πρόγραμμα Αδιάθετων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την παροχή για πέρυσι 300 τόνων τροφίμων σε άπορους συνδημότες μας απ' όλο το νησί, πρόγραμμα που συνεχίζουμε και φέτος, με σχεδόν διπλάσια συμμετοχή αιτούντων. Τη συμμετοχή μας στο πρόγραμμα Οικογενειακής και Επαγγελματικής Εναρμόνισης, με αποτέλεσμα 85 οικογένειες να μη χρειάζεται να πληρώσουν εισφορά στους παιδικούς σταθμούς. Τη Σύνταξη Μητρώου Ανασφάλιστων Δημοτών και των Παιδιών τους, προγραμματίζοντας μια σειρά δράσεων με σκοπό την ανακούφισή τους, πρωτίστως σε θέματα υγείας. Έχουμε δωρεάν συσσίτιο για 40 άπορους συνδημότες μας, στηρίζουμε το Κοινωνικό Παντοπωλείο Πλωμαρίου, έχουμε στα σκαριά τη δημιουργία ξενώνα για γυναίκες-θύματα βίας, προσπαθούμε να δημιουργήσουμε μια μονάδα ολοκληρωμένης θεραπείας για ασθενείς με Αλτσχάιμερ, σε συνεργασία με τον αρμόδιο αντιδήμαρχο Προγραμματισμού, τον **κ. Τσακίρη**, προχωράμε στην επισκευή του Παιδικού Σταθμού τού πρώην ΠΙΚΠΑ και στην αντικατάσταση του εξοπλισμού των Παιδικών Σταθμών Αγίας Παρασκευής, Πλωμαρίου και Ερεσού.

Μπορώ δε να καμαρώνω ότι διεκδικήσαμε οκτώ ευρωπαϊκά προγράμματα - χωρίς να διαθέτουμε το απαραίτητο προσωπικό, το τονίζω - και πήραμε τα επτά, μέσα σε διάστημα 16 μηνών, που είναι και ο χρόνος ύπαρξης του Οργανισμού μας. Και συνεχίζουμε, αφού εντός των ημερών περιμένουμε την έγκριση και για άλλο ένα.»

Κόντρα στη μιζέρια

Σε κάποιες απ' τις πρωτοβουλίες που έχετε αναλάβει, όπως για παράδειγμα για δύο δομές, το Κέντρο Κακοποιημένων Γυναικών, ή το Κέντρο Ημερήσιας Φροντίδας για το Αλτσχάιμερ, δεχτήκατε κριτική απ' την αντιπολίτευση ότι δεσμεύεται ο Δήμος Λέσβου, μόλις λήξει η χρηματοδότηση απ' το ΕΣΠΑ, να συνεχίσει τη λειτουργία τους με δική του δαπάνη. Θεωρείτε πως μπορεί να ανταποκριθεί και πώς;

«Δυστυχώς σε τούτο τον τόπο πρυτανεύει η μιζέρια και η πολιτική αντιπαλότητα, ενδεδυμένη πάμπολλες φορές και με το ένδυμα ρεαλιστικών φόβων. Ένα έχω να πω: Ζώντας σε μια χώρα που ουσιαστικά απουσιάζει η διοικητική στρατηγική και το σχέδιο δράσεων, ουσιαστικά η τοπική αυτοδιοίκηση έχει χρέος να αξιοποιεί κάθε δυνατότητα που δίνουν τα ευρωπαϊκά προγράμματα, μια που ως γνωστόν το κράτος είναι απόν από τη δημιουργία δράσεων που έχουν στόχο την καλυτέρευση της ζωής των κατοίκων, είτε γιατί δεν μπορεί λόγω πτώχευσης είτε γιατί είναι άλλες οι προτεραιότητές του, π.χ. η διάσωση των τραπεζών.

Μου είναι όμως αδιανόητο ότι θα κάτσουμε με σταυρωμένα χέρια και δε θα κάνουμε τίποτα, παρατηρητές ενός βεβαίου θανάτου του τόπου μας. Και τούτο με την πρόφαση του φόβου της δέσμευσης του Δήμου ότι θα φορτωθεί, μετά τη λήξη των προγραμμάτων, το κόστος των δράσεων αυτών. Κατ' αρχάς πιστεύω ότι πάντα υπάρχουν λύσεις και κατά δεύτερον, ο Δήμος δεσμεύτηκε ήδη, και λόγω σπάταλης διαχείρισης, όλα αυτά τα χρόνια με χρέη. Ε, το να δεσμευτούμε με μια υποχρέωση που θα ανακουφίζει χιλιάδες συνδημότες μας - πέρα απ' το ότι θα δημιουργήσει και θέσεις εργασίας - δε θεωρώ ότι είναι εις βάρος του Δήμου. Τσα - ίσα, ό,τι είναι υπέρ της βελτίωσης της ζωής των δημοτών, είναι υποχρέωσή μας. Τώρα, ως προς το πώς: κατ' αρχήν είναι αδύνατο με τους ρυθμούς και τις ανατροπές που τρέχει η ελληνική και η παγκόσμια πραγματικότητα, να κάνουμε σήμερα προβλέψεις, δηλαδή τελι-

www.clipnews.gr

Εμπρός
www.emprosnet.gr

Είδος: Εφημερίδα / Κύρια / Περιφερειακή / Ημερήσια / Ν. Λέσβου
Ημερομηνία: Σάββατο, 20-10-2012
Σελίδα: 4,5,23 (2 από 3)
Μέγεθος: 1767 cm ²
Μέση κυκλοφορία: Μη διαθέσιμη
Επικοινωνία εντύπου: 22510 41619

Λέξη κλειδί: ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΙΑ

«Μετέτρεψαν τους δήμους σε σάκο τού μποξ»

κά ασκήσεις επί χάρτου, ως προς τη βιωσιμότητα των μονάδων αυτών μετά το πέρας τού 2015. Βλέποντας και κάνοντας. Σκέψεις υπάρχουν πολλές, π.χ. υπαγωγή τους στα αρμόδια υπουργεία, ή παραχώρηση της λειτουργίας τους σε φορείς, κι όλα αυτά στη χειρότερη των περιπτώσεων.

Διότι, εάν απαλλαγούμε από το άγος των χρεών, με μια συνετότερη οικονομική διαχείριση και μια κανονική κρατική χρηματοδότηση, ναι, θα μπορούσε να εξασφαλιστεί η βιωσιμότητα και αυτών και άλλων μονάδων από τους ίδιους τους δήμους. Βεβαίως, όμως, είναι θέμα οπτικής και προτεραιοτήτων. Εγώ δεν κατανοώ π.χ. γιατί πρέπει οι δήμοι να χρηματοδοτούν "πανηγύρια", τη στιγμή που υπάρχουν άνθρωποι που πάσχουν και που το κράτος τούς έχει εγκαταλείψει. Για μένα πρώτη προτεραιότητα είναι οι μονάδες κοινωνικής φροντίδας. Γιατί πρώτα φροντίζεις την ανάγκη και μετά τη διασκέδαση των δημοτών. Και λέω διασκέδαση, ακριβώς γιατί την διαχωρίζω από τις δράσεις πολιτισμού.»

Αν παρουσιαστούν και άλλες παρόμοιες δυνατότητες για παρεμβάσεις που μπορούν να προσφέρουν ουσιαστική στήριξη σε ειδικές κατηγορίες του πληθυσμού, θα τις κυνηγήσετε;

«Οπωσδήποτε! Άλλωστε πιστεύω ότι είναι ένα απ' τα καθήκοντά μας και γι' αυτό μάς ψήφισαν οι πολίτες. Ελπίζοντας κάτι να κάνουμε, ακόμα και σε αυτούς τους χαλεπούς καιρούς, και όχι μόνο να διαχειριζόμαστε τη μιζέρια και τα χρέη.»

Περί... καφενέδων

Τι ισχύει σ' ό,τι αφορά στα ΚΑΠΗ; Παραμένουν ακόμη αποκούμπι για τους ηλικιωμένους της Λέσβου και ειδικά της υπαίθρου της ή έχουν απαξιωθεί;

«Δυστυχώς τα ΚΑΠΗ έχω πει και το ξαναλέω ότι από Κέντρα Ανοικτής Προστασίας Ηλικιωμένων, έχουν μετατραπεί σήμερα με ευθύνη των κυβερνώντων σε δημοτικούς καφενέδες! Λυπάμαι που η απαξίωση της Ελληνικής Πολιτείας προς τα αποκαλούμενα κάποτε "περήφανα γηρατειά", τα κατάντησε "απαξιωμένα γηρατειά". Και αλίμονο στον πολιτισμό μας όταν οι ηλικιωμένοι μετράνε ως αριθμητικό βάρος στους προϋπολογισμούς! Δυστυχώς η απαγόρευση των προσλήψεων, η υποχρεωτική υπηρεσιακή βεβαίωση ύπαρξης των κονδυλίων - που δε στέλνουν! -, οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια σε σταδιακό κλείσιμο των ΚΑΠΗ ή υποβάθμισή τους. Διότι δεν είναι ΚΑΠΗ ένα ΚΑΠΗ που δεν έχει γιατρό, που δε θα έχει νοσοκόμο, που δε θα έχει φυσιοθεραπευτή, που δε θα έχει οικογενειακό βοηθό. Είναι δημοτικός καφενές!

Όλοι αυτοί όμως που κυβερνούν, δε νοιάζονται για τους ανθρώπους, νοιάζονται για τους αριθμούς! Κάνω και ξανακάνω έγγραφα, γιατί δυστυχώς δεν έχουμε άλλο τρόπο διεκδίκησης. Ε, και; Στα παλαιοτέρα των υποδημάτων τους! Ευτυχώς μέσα από την Κοινωνική Εργασία και το αίτημα που καταθέσαμε, δόθηκε μια προσωρινή ανάσα στα ΚΑΠΗ. Όμως τέλος Νοεμβρίου τελειώνει το πρόγραμμα. Από κει και μετά, καμμία πρόβλεψη κρατική, κανένας σχεδιασμός, καμμία απάντηση στα αιτήματά μας! Προσωπικά ντρέπομαι να κοιτάξω στα μάτια αυτούς τους ανθρώπους και ας ξέρω ότι δεν είναι δική μου η ευθύνη. Ντρέπομαι, όμως, που είμαι μέλος μιας κοινωνίας που δεν τιμά και δε σέβεται τους ηλικιωμένους της, παρέχοντάς τους τα αναγκαία, αλλά τους καταδικάζει σε ανυπόλητο τέλος. Τούτο δεν το έκαναν ούτε οι άνθρωποι των σπηλαίων!»

Με το «Βοήθεια στο Σπίτι» τι προβλέπετε ότι θα γίνει; Θα συνεχίσει να παραπαίει; Θεωρείτε πως υπάρχουν περιθώρια ανάληψης πρωτοβουλιών απ' το Δήμο στο συγκεκριμένο ζήτημα;

«Το "Βοήθεια στο Σπίτι", άλλη μια επίσης σημαντική δομή αρωγής πρωτίστως των ηλικιωμένων, βρίσκεται θύμα στο βωμό ανάλγητων κυβερνήσεων, όχι τώρα μόνο, αλλά επί σειρά ετών! Χρόνια οι εργαζόμενοι όμηροι, απλήρωτοι επί μήνες, να ζητιανεύουν τα λεφτά τους, τα χρήματα να τα στέλνουν μετά από μήνες με δόσεις (!) και... το κερασάκι στην τούρτα, το 2012 να μη στέλνουν εγκαίρως τα χρήματα - σκοπίμως θεωρώ -, με αποτέλεσμα με βάση το δημόσιο λογιστικό να μην μπορούν να γίνουν ούτε δαπάνες για την υλοποίηση του προγράμματος, αφού για να γίνει μια δαπάνη, ο Νόμος λέει ότι πρέπει να υπάρχει η πίστωση στο ταμείο! Και συνεχίζουν απτόητοι των εμπαιγμό των εργαζομένων, αλλά και των ηλικιωμένων... δίνοντας ασύστολα παρατάσεις του προγράμματος, όχι γιατί τους ενδιαφέρει η παράτασή του - δε θα το απαξίωναν αν ήταν έτσι -, αλλά γιατί φοβούνται το κομματικό τους κόστος! Και τι κάνουν λοιπόν αυτοί οι κύριοι; Το τελευταίο είναι ότι σε ερώτηση βουλευτή τού ΣΥΡΙΖΑ για αδυναμία κίνησης των αυτοκινήτων των δομών, φαρμακευτικού υλικού κ.λπ. λόγω μη έγκυρης καταβολής των επιχορηγήσεων, απάντησαν, άκουσον, άκουσον!: Ε, ας αναλάβουν κάποιες δαπάνες οι δήμοι αφού ωφελούνται οι δημότες τους! Μα ποιοι δήμοι; Αυτούς που δολοφονούν με τις υποχρηματοδοτήσεις τους; Που δεν έχουν να πληρώσουν ούτε τους υπαλλήλους τους;

«Τους πήραμε χαμπάρι...»

»Ακούστε, **κ. Πολλάτου**, για μένα όλα αυτά τα πολιτικάντικα είναι κατάπτυστα! Οι άνθρωποι που κυβερνούν - αν κυβερνούν -, δεν έχουν πάρει χαμπάρι ότι τους πήραμε χαμπάρι. Το επιεικέστερο που μπορώ να πω, είναι ότι είναι δειλοί! Πετάνε το μπαλάκι στους δήμους και ουσιαστικά τους μετατρέπουν σε σάκο τού μποξ για την εκτόνωση του θυμού των πολιτών, προκειμένου να διασφαλίσουν τις καρεκλίτσες τους και να μην τον εισπράξουν εκείνοι!»

Ένα απ' τα βασικά θέματα που έχετε κληθεί να διαχειριστείτε μαζί με όλο το διοικητικό συμβούλιο του Οργανισμού σας, είναι αυτό των παιδικών σταθμών, των πραγματικά μεγάλων αναγκών απ' τον αυξημένο - και λόγω της κρίσης - αριθμό αιτήσεων, αλλά και του καθορισμού των τροφείων. Πώς αξιολογείτε τους έως τώρα χειρισμούς σας, δεδομένης και της αποδοχής της προσφυγής ορισμένων γονέων βάσει της οποίας επανέρχεται το προηγούμενο καθεστώς στα τιμολόγια των τροφείων;

«Οι χειρισμοί μας σε ό,τι αφορά στα τροφεία ήταν αυτοί που έπρεπε να είναι, έχοντας πλήρη επίγνωση και των οικονομικών προβλημάτων του Οργανισμού μας, αλλά και των οικονομικών προβλημάτων των συνδημοτών μας. Φυσικά, δίνοντας μεγαλύτερη βαρύτητα στα χαμηλότερα εισοδήματα, δηλαδή στις κοινωνικά-οικονομικά ασθενέστερες ομάδες γονέων, για τις οποίες το Δ.Σ. μας αποφάσισε απαλλαγή εισφοράς μέχρι 7.500, μειώσεις για εισοδήματα μέχρι 19.500 ευρώ και αυξήσεις κλιμακωτές από κει και πάνω. Διότι, κακά τα ψέματα, επειδή η εποχή των παχέων αγελάδων έχει περάσει ανεπιστρεπτί, οι δήμοι και κατά συνέπεια και ο Οργανισμός, δεν μπορούν να παρέχουν δωρεάν υπηρεσίες σε όλους τους πολίτες, χωρίς να βάλουν το χέρι στην τσέπη τουλάχιστον οι αποκαλούμενοι "έχοντες"!

Τούτο όμως, δυστυχώς, δεν έχει εμπεδωθεί, με αποτέλεσμα το "δώσε τσάμπα και σε μένα μπάρμπα" να είναι η κυριαρχούσα κοινωνική συνείδηση. Έτσι λοιπόν, μια "ομάδα" γονέων προσέφυγε ως γνωστόν κατά της απόφασής μας, προφανώς έχοντες, και περισσότερο λόγω τυπικού λάθους ακυρώθηκε η απόφασή μας αυτή! Βάση του Νόμου, λοιπόν, επανέρχεται το παλαιό καθεστώς των εισφορών, με αποτέλεσμα κάποιοι γονείς π.χ. με 7.500, να καλούνται να πληρώσουν σε κάποιους παιδικούς έως και 120 ευρώ! Τώρα μου τηλεφωνούν καθημερινά ζητώντας λύση. Όμως λύση δεν υπάρχει, τουλάχιστον για φέτος, διότι ο Νόμος λέει ότι μόνο πριν τις εγγραφές μπορεί να γίνει οποιαδήποτε αλλαγή στις εισφορές.

Θύματα άλλων

»Ειλικρινά λυπάμαι αφάνταστα, αλλά όσο και αν θέλουμε, δεν μπορούμε να τους βοηθήσουμε. Έπεσαν θύματα άλλων. Υπόσχομαι όμως ότι τούτη η καταφανέστατη αδικία θα αποκατασταθεί σίγουρα την επόμενη χρονιά.

Σε ό,τι αφορά τις ανάγκες των γονέων για παιδικούς, μπορώ να πω ότι συγκριτικά με άλλες περιοχές είμαστε από τους... "καλυτερότερους"! Δεν κλείσαμε παιδικούς! Τώρα δε με τις νέ-

συνέχεια στη ΣΕΛ. 23

Μάχη με την καθημερινότητα

«Ως προς το τι θεωρώ εγώ βασικό μας πρόβλημα, θα σας το πω ευθέως: δεν καταφέραμε να κερδίσουμε τη μάχη της καθημερινότητας παρά τις φιλότιμες προσπάθειες, χωρίς αυτό φυσικά να σημαίνει ότι χάσαμε τον πόλεμο. Και τούτο, για μια σειρά από αντικειμενικούς λόγους - έλλειψη προσωπικού, υποχρηματοδότηση, χρέη, χρόνια παγιωμένες δημοσιοϋπαλληλικές αντιλήψεις κ.λπ. -, αλλά πιθανόν και λόγω έλλειψης συντονισμού, ακριβώς λόγω του μεγέθους του Δήμου και του συγκεντρωτικού-γραφειοκρατικού μοντέλου του "Καλλικράτη". Σε κάθε περίπτωση, πιστεύω ότι αν βρισκόταν οποιαδήποτε άλλη παράταξη στη θέση μας, τα προβλήματα θα ήταν περισσότερα.

Επειδή δεν έχω μάθει να μασάω τα λόγια μου, φυσικά και υπάρχει ένα βασικό αγκάθι στην παράταξη μας. Και τούτο είναι η μη ύπαρξη κοινής ιδεολογικής πλατφόρμας. Που φυσικά είναι αναμενόμενο σε ανεξάρτητους, δηλαδή πολυσυλλεκτικούς συνδυασμούς, και ειδικά όταν αυτοί διαχειρίζονται την όποια εξουσία. Όπως καταλαβαίνετε, κάποιες φορές οι προσωπικές φιλοδοξίες δυστυχώς υπερτερούν έναντι του καλού της παράταξης και οδηγούν σε αντιπαλότητες, που ευτυχώς όμως, λόγω της ηγετικής παρουσίας του Δημήτρη Βουνάτσου, είναι διαχειρίσιμες, τουλάχιστον προς το παρόν. Αλλά όμως, είναι προτιμότερες και ωφελιμότερες για τον τόπο, κατά τη γνώμη μου, οι ανεξάρτητες αυτοδιοικητικές παρατάξεις, με τα όποια προβλήματά τους, από τις παρατάξεις υποχείρια των κομμάτων!»

www.clipnews.gr

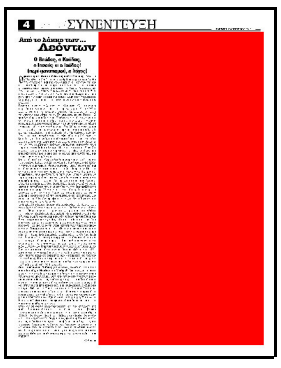

Εμπρός
www.emprosnet.gr
Είδος: Εφημερίδα / Κύρια / Περιφερειακή / Ημερήσια / Ν. Λέσβου
Ημερομηνία: Σάββατο, 20-10-2012
Σελίδα: 4,5,23 (3 από 3)
Μέγεθος: 1767 cm ²
Μέση κυκλοφορία: Μη διαθέσιμη
Επικοινωνία εντύπου: 22510 41619

Λέξη κλειδί: ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΙΑ

«Μετέτρεψαν τους δήμους σε σάκο τού μποξ»

συνέχεια από ΣΕΛ. 5

ες προσλήψεις, τις οποίες εξασφαλίσαμε ακριβώς γιατί δώσαμε περισσότερες θέσεις και περισσότερους παιδικούς (και των χωριών) στην ΕΕΤΑΑ, πιστεύω ότι συνολικά θα καλύψουμε περίπου το 90% των αιτήσεων των πραγματικά δικαιούχων. Επομένως, είμαστε σε πάρα πολύ κατάσταση, συγκριτικά πάντα, φυσικά. Σε ό,τι αφορά δε τα προβλήματα στη σίτιση, και αυτά θα αποκατασταθούν, τουλάχιστον αυτά που οφείλονταν στην έλλειψη μαγείρων. Διότι για τα άλλα που οφείλονται στην έλλειψη προμηθευτών, δεν ευθυνόμαστε εμείς, μια και δε χρωστάμε τίποτα απ' την προηγούμενη χρονιά.»

Ως δημοτική σύμβουλος της πλειοψηφίας, εκτιμάτε πως η δημοτική αρχή έχει βρει σιγά - σιγά το δρόμο της, ή ακόμη καλείται να αντιμετωπίσει «βρεφικές» ή έστω «νηπιακές» δυσλειτουργίες; Τι θα χαρακτηρίζατε ως το βασικότερο πρόβλημα της έως τώρα δημαρχιακής θητείας του Δημήτρη Βουνάτσου; Υπάρχουν κατά την άποψή σας αγκάθια ή έστω κάποιο αγκάθι το οποίο να πληγώνει την παραταξιακή συνοχή;

«Εξαρτάται τι και ποιον εννοούμε δρόμο. Διότι το ότι μπορεί έστω και με προβλήματα να λειτουργεί αυτό το τέρας που λέγεται Δήμος Λέσβου, με τις γνωστές ελλείψεις προσωπικού, για μένα είναι σημαντικό και είναι δρόμος. Το ότι μπορεί με σωρεία χρεών, με περικομμένη κατά 60% την κρατική χρηματοδότηση, με υστέρηση είσπραξης εσόδων και λόγω αδυναμίας των δημοτών, να μην έχει κηρύξει ακόμα πτώχευση, πιστεύω, αν κρίνω από τον Οργανισμό μας, ότι οφείλεται στον περιορισμό της σπατάλης και στο νοικοκύρεμα και τούτο εγώ το θεωρώ σημαντικό και είναι δρόμος. Το ότι εκμεταλλεύεται μια πληθώρα ευρωπαϊκών προγραμμάτων είναι επίσης σημαντικό και φυσικά είναι δρόμος. Με λίγα λόγια, κ. Πολλάτου, η εποχή είναι τέτοια, η συγκυρία και η κατάσταση της χώρας, που δυστυχώς η παράταξή μας δεν μπορεί να κάνει όσα θα ήθελε και που πραγματικά πιστεύω ότι θα μπορούσε, μια και ως γνωστόν διαθέτει μια πληθώρα στελεχών με αναγνωρισμένη αυτοδιοικητική εμπειρία και φυσικά ένα δήμαρχο που έχει δώσει εξετάσεις και ως νομάρχης. Απόδειξη δε προς τούτο, είναι τα έργα που ακόμα και σήμερα υλοποιούνται, προγραμματισμένα από τη νομαρχιακή αρχή του Δημήτρη Βουνάτσου το 1998 - 2002. Αλλά και τα σημερινά, όσο και εάν δε φαίνονται ή δεν ακούγονται.»